

Transformacija svijesti

Hrga, Paolo Patrick

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:540592>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-11-30**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI
PREDDIPLOMSKI STUDIJ SLIKARSTVA

Završni rad

„Transformacija svijesti“

Student: Paolo Patrick Hrga

Mentor: Red. prof. art Zoltan Novak

U Zagrebu, 2021./2022.

Za svoj sam završni rad nastojao upotrijebiti svo stečeno znanje na Likovnoj akademiji u Zagrebu. Tijekom treće godine na preddiplomskom studiju otkrivao sam perspektive stvaranja u pojedinim medijima, odnosno istraživao sam svaki medij; njegovu toleranciju i svoj temperament, kao i njihovu uzajamu kompatibilnost. Uz to, varirao sam s vrstama nosioca, njihovim dimenzijama, kao i vremenskim spektrom stvaranja. Eksperimentiranje mi je bilo iznimno bitno. Obraćao sam pozornost na svaku promjenu i reakciju u mediju u kojem sam slikao.

Nakon intenzivne godine, kako u osobnom tako i u profesionalnom životu, pri kraju godine ipak se nešto otkrilo. Silni eksperimenti i nastojanja koja su se povremeno učinila besmislena, na poslijetku su ipak izrodila nekim plodom. Shvatio sam kako je medij u kojem želim nastaviti djelovati voda, ili općenito nešto slične kvalitete koja mi, shvatio sam, maksimalnu opuštenost time i slobodu likovnog izražavanja. Takva odlika medija mi je izrazito potrebna za moj potez, samim time što i voda sama zadržava popriličnu autonomiju nad svojim kretnjama na površini nosioca. Moj potez je pokretač, no zadnju riječ ima sama voda kao medij. Činjenica kako u tom slučaju vrijeme igra važnu ulogu još je jedan dodatan aspekt koji nadodaje na spontanosti i sukladnoj oslobađajućoj prirodi stvaranja sa vodenim bojama. Iako ta iznenadna realizacija jest naglasila moj put u narednoj godini studiranja, nije bila naročito stroga i definirajuća. Tako sam na četvrtoj godini slikarstva ipak stvarao još uvijek u raznim medijima.

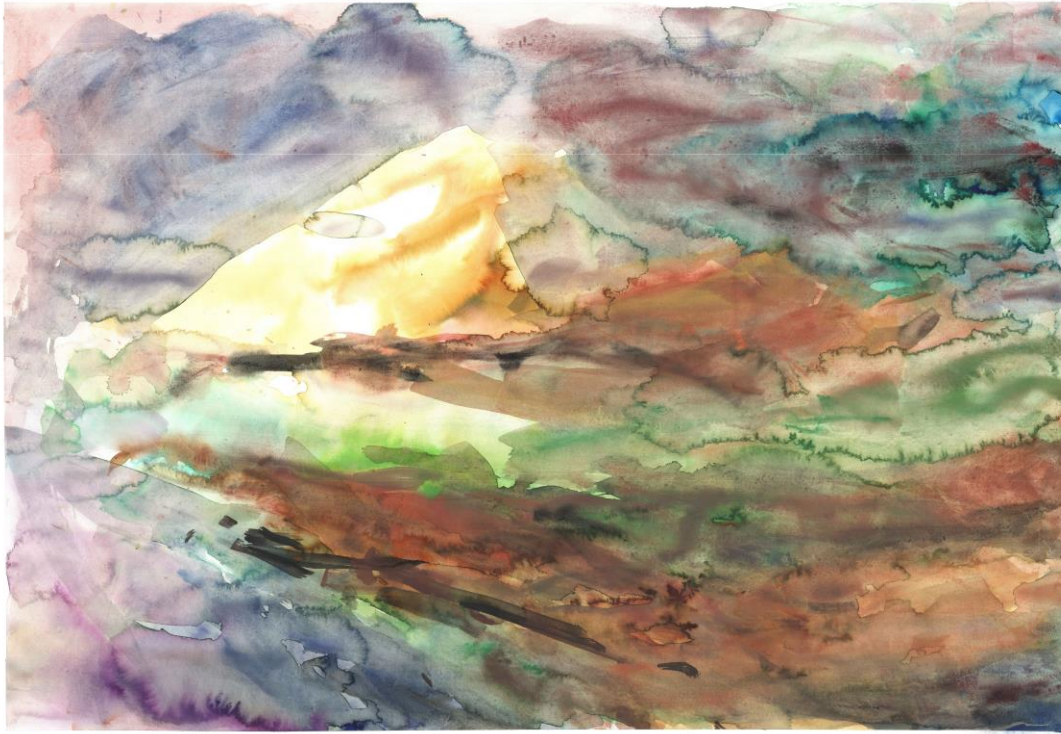
Na zadnjoj godini preddiplomskog studija, uz još malo osobnih i globalnih životnih komplikacija, nastavio sam put kojim sam krenuo godinom ranije. Mijenjao sam detalje poput formata i medija, dok je vremenski tijek izrade pojedinog djela bio konstanta. Svaki sam rad stvarao u jednom valu kreativne snage i inspiracije; to znači da sam reagirao na svaki odgovor medija instantno, ne puštajući iz uma ideju, motiv ili atmosferu koju sam htio prenijeti na nosioc. Svaki medij ima svoje kvalitete, stoga sam morao paziti kako te kvalitete, kao i njegove mane što više potencirati, odnosno umanjiti. Nisam požurivao proces stvaranja, ali istovremeno nisam dopuštao sebi duže periode pauze kako mi pažnja nebi pala. Razlika u medijima u kojima sam stvarao pružilo mi je nova otkrića uz naravno još pitanja i razloga za preispitivanje.

Paralelno sa istraživanjem slikarskih medija razvijao sam svoje umjetničko izražavanje i kroz teoretski okvir. Znanje stečeno na drugim kolegijima pomoglo mi je u lakšem izražavanju vlastitih ideja kao i boljem razumijevanju vlastitog umjetničkog jezika, ali i samome kreativnom procesu. Zaintrigirao me pojam fenomenologije. Fenomenološko shvaćanje umjetnosti prepoznao sam kao vrlo blisko svom vlastitom, stoga sam ju tijekom studija istraživao. Naišao sam na zanimljive filozofe poput Heideggera i Merleau-Pontyja, kao i začetnika fenomenologije Emunda Husserla. Iako njihove ideje imaju zajedničku polaznicu, zapravo su u nekim idejama iznimno kontradiktorni. *Djelo kao fenomen*, misao je koja me navela na redukciju nebitnog, na svojim likovnim djelima pokušavajući ih predstaviti našoj svijesti čisto i iskustveno. Svaka slika ovoga završnog rada ima samo jedan glavni/centralni subjekt/motiv koji je onda obogaćen vlastitim iskustvom, emocijom i vještinom. Tako je ova serija radova nastala kao reakcija na sve

nedaće koje su me zadesile. Slike su sadržajno jednostavne, ali emocionalno kompleksne. Njihova kontradikcija najviše se pokazuje u apstraktnim dijelovima slike. Nadalje, boja mi se javlja kao jedan od ključnih aspekata "fenomenološkog" pristupa slikanju. Ona se javlja kao svojevrsna iskustvena točka, jasna i nedvosmislena. Ona je tu kao fokalni moment koji sadržaj obogaćuje mojim iskustvom. Iako ova vrlo kompleksna tema još nije u potpunosti čitljiva na radovima koje stvaram, vjerujem kako će biti u bližoj budućnosti.

Zadnji korak u izvršavanju završnog rada, tj. radova, bilo je odabrati motiv koji će se ponavljati; motiv koji ću istraživati i koji će nedvojbeno prikazivati sve što pokušavam prenijeti; motiv koji je blizak meni. Kako sam u narednoj godini već započeo sa antičkim strukturama, odnosno arhitekturama nekadašnjih civilizacija, odlučio sam se toga držati, uz jedan novi motiv koji me je kroz tu godinu na određene načine proganjao – vulkan. Rekao bih općenito da je priroda moja najveća muza, a vulkan je stigao kroz zapetljane puteve moje svijesti i time postao veliki motiv mog izražavanja. Snaga prirode najbolje je, čini mi se, iskazana na jednom geološkom primjeru poput vulkana. Nešto što je pomoglo kreaciji uvjeta na Zemlji za sav život, u isto vrijeme može biti okidač koji će taj život i zaustaviti. Tu njihovu dualnu misiju možemo razumjeti kao ultimativnu kontradikciju. Smatram kako su kontradikcije izvor trenja inspiracije, te time i savršen kreativni gonič za sve one koji se bave umjetnošću. Stoga sam u svemu što sam radio tokom studiranja težio istraživanju kontradikcija i jaza onoga što je jasno i ono što nije. Upravo u tome jazu pojavila se apstrakcija. Apstrakcija je u ovom slučaju jasan i snažan glas moje podsvijesti, mog iskustva bivanja. Ona se u ovim slikama uvijek spaja s bojom. Njihovo značenje najviše obilježava mene kao stvaraoca. Ono manifestira sve što je do tada bilo samo ideja i/ili iskustvo. Svaka od ovih slika autentično je moja; moje proživljeno iskustvo i moje emocije zauvijek su zabilježene na ovim slikama.

Svaka slika imala je relativno sličan proces. Upotrebljavao sam jake boje i jednostavne motive. Slici bih prvotno prišao s koloritom, zatim sadržajem. Kolorit u mom slučaju označuje mene, dok motiv označava svijet i realnost u kojoj postojim, ona dakako nije doslovna. Važnost intenzivnosti stvaranja je bila jedina stavka za koju sam jasno znao od početka. Slike su rađene u naglom naboju kreativne inspiracije i energije, upravo iz potrebe da što bolje prenesem svoje iskustvo, koje je tada neuprljano sa slojevima različitih misli i briga što bi u protivnom bio slučaj. Ponekad su ti procesi stvaranja ipak bili previše intenzivni zbog čega sam morao i raditi kratke stanke. Motivi vulkana i piramida dali su mi dovoljno slobode da se koloristički opustim, time i obogatim svaku sliku na jednostavan i pragmatičan način, ne kradeći time iskrenost. Oba motiva smatram iskonskima, u smislu: njihov je bitak u vremenu prije početka; vulkani postoje kao nešto što prednjači životu na Zemlji, dok piramide prednjače današnjoj civilizaciji. Oba motiva sadrže neku misterioznost, arhaičnost i primitivnost, što su odlike kojima težim u slikarstvu.

Slika 1: „Svijet prije Nas“

Slika 2: „Priroda stvari“

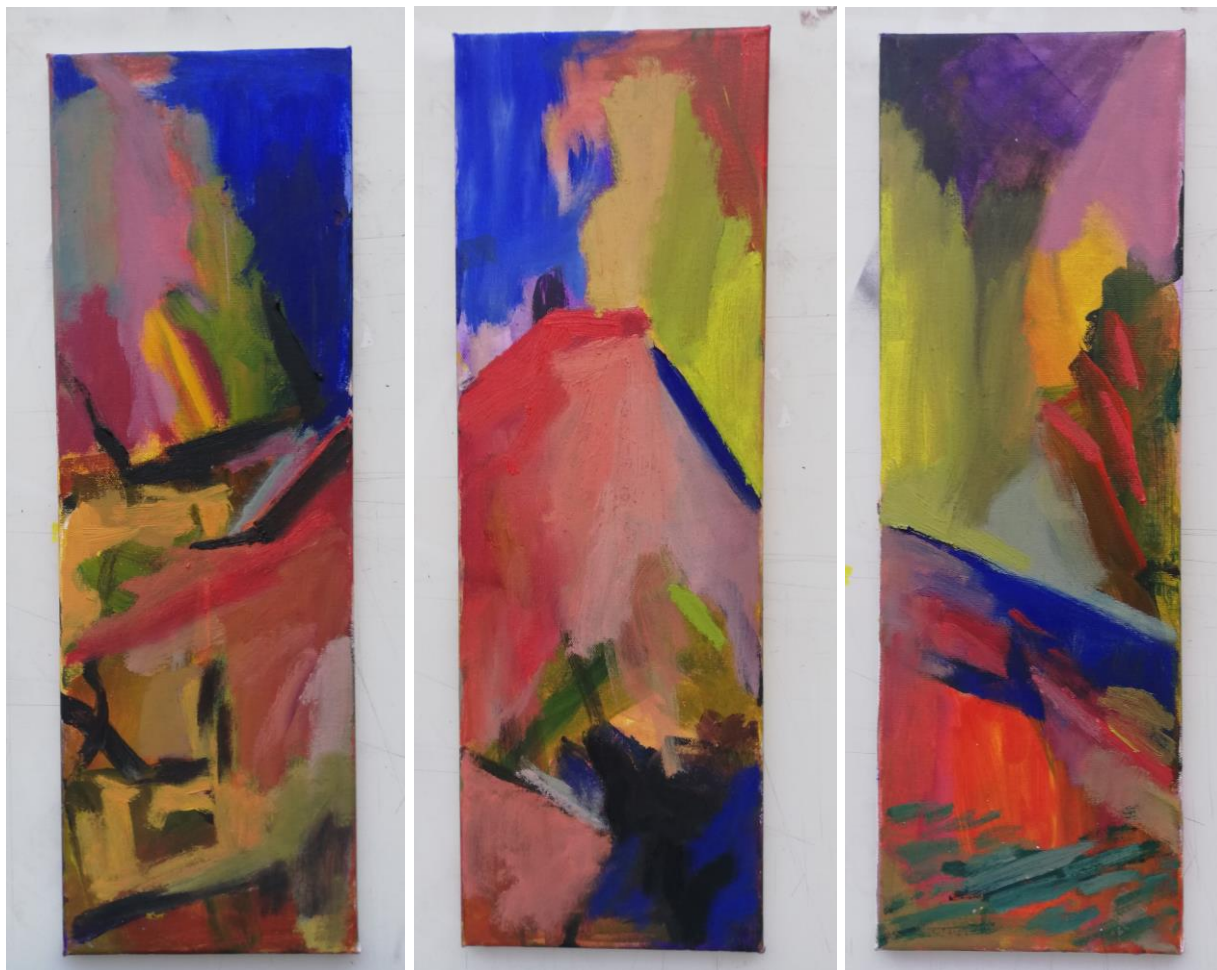

Slika 3: „Emisija hrbarosti“

Slika 4: „Iskustvo“

Slika 5: „Luisa“, „Ena“, „Anđela“ (triptih)